No. 84. DONDERDAG 18 JULIJ. 1861.

ACHT EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30, buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel meer ƒ »-15, behalve ƒ »-35 zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

18 Julij.

Terwijl Europa in rust verkeert en de gekroonde Hoofden, zooveel mogelijk, de genoegens van den zomer smaken, werd er op 't onverwachts een pistoolschot gehoord, waarmede men een einde wilde maken aan het leven eens Konings.

Was de kogel gerigt op Koning *Victor Emmanuel*, de ongehoorzame zoon der kerke, die, door zich Hertogdommen en Koningrijken toe te eigenen, wrevel en haat opwekte in menig hart?

Neen, hij leeft zonder vrees in zijne hoofdstad en maakt zich gereed, om Napels, zijne nieuwe residentie, te bezoeken.

Was het pistool gewend tegen Keizer *Napoleon* III, die onder de leus: *het Keizerrijk is de vrede!* Europa in onrust houdt en wiens hand het zwaard laat *zweven* boven de rots, waarop de stoel is gevestigd van Petrus en waar de Opperpriester elken dag angstig vraagt: „*wat* zal de morgen mij aanbrengen en *wat* en *waar* zal ik dan zijn?"

Was het doodend lood gerigt op *Alexander* II, die de groote bannier der *vrijheid voor allen* in zijn Rijk ontplooide en te Warschau het zwaard deed kleuren met het bloed van onderdanen?

Stond men naar het leven van Keizer *Frans Jozeff*, wien elke concessie aan den geest des tijds werd afgedwongen en die nog elken dag bezig is met *loven* en *bieden* ten aanzien van de vrijheid die Hongarije vraagt en bij niet wil geven?

Wilde men den nieuwen Grooten Heer, die met kracht den Turkschen politieken maatschappelijken en hof-Augiusstal schoon maakt, inzijn voor velen verwoestend werk, in een oogwenk doen staken, ten einde den zoon des overleden Sultans, de 22jarige grijze jonkman, op den troon te plaatsen?

Neen — 't was op Pruissen's Koning, die met zijn gezant, Graaf *Flemming*, zich te Baden-Baden verlustigde met eene wandeling in de schoone natuur, dat een kogel werd afgeschoten, door een student, die zich daartoe geregtigd achtte, omdat de Monarch niet was wat hij zijn moest voor het jonge Duitschland.

De Koning is slechts ligtelijk gewond en kon zelfs te voet naar zijn hôtel terugkeeren, terwijl de dader onmiddelijk werd gearresteerd, maar dit feit geeft toch stof tot ernstige beschouwingen, wanneer het blijkt, dat de jongeling geen andere beweegreden had, dan de grief, zooeven genoemd, dat hij, dweeper met Duitschland's eenheid, uit ergernis, dat de Vorst, waarop de liberale partij in Duitschland hare hoop had gevestigd, ja, voor wien zij de Duitsche Keizerskroon bewaarde, niet geheel de hare wil zijn en geene bepaalde keuze wil doen tusschen het *heden* en het *verleden*, geen moord schuwde, om die zwakheid te wreken.

Met diep leedwezen zullen de gematigde leden van de reeds zoo magtige Duitsche Nationale Vereeniging dien moordaanslag vernemen, en menigeen zal zeggen: „de wensch van dien jeugdigen dweeper was ook onze wensch, maar wat wij door den tijd en langs den wettigen weg zochten, wilde hij bereiken door geweld, door eene misdaad. Zijn toeleg is mislukt, maar al ware hij ook geslaagd, dan zou de zaak der Duitsche *éénheid* niet hebben gewonnen. Integendeel, zij zou met bloed bevlekt, gedaald zijn in de schatting van Europa, en wien ook later de Duitsche Keizerskroon ware aangeboden, zij zou voor niemand begeerlijk zijn geweest."

Naar men verzekert heeft de Koning van Pruissen de goede verstandhouding hersteld tusschen Rusland en Oostenrijk en zou bij met de Souvereinen van die Rijken een of- en defensief verbond hebben gesloten tegen Frankrijk. Om te voorkomen dat Keizer *Napoleon* daarvan lucht krijgt, zou de Pruissische Koning het Fransche legerkamp te Châlons bezoeken!

„Welk lummelachtig nieuws!" roepen velen onzer lezers en zij hebben gelijk, maar wij schrijven naauwkeurig af wat de reuzen onder de hoogwijze politieke bladen zoo, zonder eenig nadenken, ons durven opdischen.

Keizer *Napoleon* III leeft te Vichy zeer stil en wel op raad der geneesheeren, die hem alle geestes-inspanning verbieden.

Volgens anderen, peinst hij in die badplaats op groote dingen en zal dat spoedig blijken.

Zoo verhaalt men, dat hij op de Chansey-eilanden, tegenover Jersey, een kamp wil formeren van 40,000 man en tevens order gaf, om vier gepantserde kanonnen in aller ijl af te bouwen.

„Zet die, als het mogelijk is, tegelijk op stapel!" zoo luidde zijn bevel.

Waartoe toch die haast in het Keizerrijk des vredes?

In Frankrijk schiet men thans met kanonnen, wier kogels, op een afstand van 1500 ellen, door de sterkst gepantserde schepen boren. 't Gevolg daarvan is, dat de geblindeerde schepen niet het volste vertrouwen meer verdienen.

Men zal een half dozijn van die vaartuigen aan den nieuwen Sultan van Turkije zien te verkoopen — zoodra hij bij kas is.

Een Fransch escader verliet de haven van Toulon, om in de Adriatische zee te kruissen en een oog te houden op *Garribaldi*, die zich weder mobiel zou hebben verklaard.

Velen noemen dit eene dwaasheid, maar *Garribaldi* hecht weinig aan het oordeel der diplomatie. Als hem de vingers beginnen te jeuken, grijpt hij niet naar de pen, maar naar den sabel en de critiek lacht hij uit.

Graaf *de Montalembert*, een zeer bekwaam man en ijverig R. Catholiek, maar toch, in veler ultramontaansch oog, niet onverdraagzaam genoeg, reist rond om handteekeningen te krijgen op een adres ten gunste van het wereldlijk gezag van den Paus. Verder tracht hij de Polen te bewegen, om vooral geen hand te reiken aan de democraten, opdat de beweging in Polen een zuiver R. Catholiek karakter behoude en belooft hij daarvoor den zedelijken steun van den Paus en van de R Catholieke partij in geheel Europa.

Keizer *Alexander* II mag wel luisteren naar de beloften van Graaf *de Montalembert*. Zij kunnen hem leeren, wat hij te *vreezen* heeft van de Jezuiten, die hij in de jongste jaren nog al ter wille was en welke vruchten bij oogste van de vergunning, om overal in Polen inrigtingen van onderwijs te openen, bestuurd door ultramontanen van het troebelste water.

Keizer *Frans Jozeff* schijnt de Protestanten toch bij hun regt van vrije godsdienstoefening te willen handhaven althans het ontslag van den Aartshertog *Karel* als Stedehouder van Tyrol en Vorarlberg, wordt als een gevolg daarvan aangemerkt. Die Stedehouder was het eens met de Tyrolers, die de vrijheid, om God te eeren en te dienen, anders, dan zij dat doen, eene zeer gevaarlijke nieuwigheid vonden en het nog meer afkeurden, dat zulke lieden onroerende goederen zouden mogen bezitten.

Over een jaar of tien zullen de Tyrolers zich wel schamen over hunne dwaasheid.

En de Aartshertog *Karel*?!

De Hongaren, die eerst links uit de flank maakten, schijnen nu gezind om geheel „regtsomkeer" te draaijen, althans zij hebben het denkbeeld, om alleen den persoon des tegenwoordigen Keizers als Koning te erkennen, laten varen.

Wij herhalen het—dat de Hongaren aanvankelijk onverstandig handelden, is wel waarschijnlijk, maar dat zij, na zoo stout te hebben gesproken, thans een gek figuur maken, is zeer zeker.

In Rusland hebben wapeningen plaats op vrij groote schaal en onderwijl heet het ook daar: „wij leven in vriendschap met al de Regeringen van Europa!"

Intusschen zal 1861 wel voorbij gaan, zonder kanonconversatie.

De Spaansche Minister van Binnenlandsche Zaken kent ook de kracht van de drukpers, de Koningin der aarde, zooals blijkt uit eene aanschrijving, die hij aan de Gouverneurs der provincien rigtte, naar aanleiding van de jongste onlusten te Loja.

„Het krachtigste werktuig — schrijft hij — waarvan de revolutien zich kunnen bedienen, is de drukpers. De strikte toepassing der drukperswet wordt u aanbevolen. Geen geschrift, hetwelk regtstreeks of zijdelings de godsdienst aanroert, mag zonder voorafgaande vergunning van de geestelijke overheid worden uitgegeven, terwijl die vergunning den weg tot regtsvervolgingen openlaat.

„Een even gevaarlijk middel tot verbreiding der revolutionnaire begrippen is het oprigten van vereenigingen en genootschappen, welke, onder velerlei schoon schijnende voorwendsels, gewoonlijk een slecht politiek doel hebben. Ik vestig dus uwe opmerkzaamheid inzonderheid op die vereenigingen en op de geleerde genootschappen."

Toch meent hij die Koningin te kunnen knevelen door de wet en de kracht der idées te beheerschen door ministeriële besluiten.

Hoe de tijd zal leeren dat hij zich vergist!

De Spanjaarden lezen en 't liefst wat Zijne Excell. verbiedt. Dat is genoeg. Ieder lezer is een verteller. Zoo komt het woord, in stilte gelezen door een enkelen, tot het hart van duizenden en eindelijk zegt de onderwijzer de Tijd, die eene geheele krijgsmagt lezers achter zich heeft, tot Zijne Exc.: „vertrek!"

De Onderkoning van Egypte is beter discipel van den grooten leermeester de *Tijd*, dan Keizer *Frans Jozeff* met diens gekroonde geestverwanten en Zijne Spaansche Excellentie.

Zoo heeft hij dezer dagen de stokslagenstraf bij zijn leger en bij de zeemagt afgeschaft en toonde zich dus, in dezen, menschlievender dan de Engelschen, de humane natie bij uitnemendheid.

Of is die natie niet zoo bijzonder humaan?

Men is in Noord-Amerika steeds zeer vertoornd op Engeland, omdat het zooveel ijver toont in neutraal te zijn tusschen de beide strijdende partijen. Te Washington meent men, dat John Bull te veel attentie bewijst aan oproermakers

Naar aanleiding van die beschuldiging, zeide Lord *Russell* dezer dagen in het Parlement:

„Engeland heeft nooit eene poging gedaan om zich in den onzaligen strijd, welke in Noord-Amerika uitgebroken is, te mengen. Het heeft eenvoudig eene verklaring van onzijdigheid uitgevaardigd, waarbij aan de afgescheiden Staten die beperkte regten van oorlogvoerende partijen zijn toegekend, welke de Vereenigde Staten in der tijd bereidvaardig aan de in opstand gekomen kolonien van Spanje toegekend hebben.

„Men zou echter kunnen zeggen, dat het uitzenden eener Engelsche krijgsmagt naar Canada, ter sterkte van slechts drie duizend man, het voornemen aan onze zijde aanduidt om tusschen beide te komen, en aan dien maatregel zou eenigermate het voorkomen van eene bedreiging kunnen worden gegeven. Wij hooren, dat de dienaangaande door ons Gouvernement aan het Washingtonsche Kabinet gegeven ophelderingen volkomen voldoende zijn, en dat de betrekkingen tusschen de twee landen op eenen zeer goeden voet staan. Die maatregel heeft alleen ten doel, Quebec, Montreal en Kingston in staat van verwering te stellen; en verre van zich bedreigingen te veroorloven, heeft Engeland de ligtgeraaktheid van onze kittelorige en in ongelegenheden verkeerende nabestaanden aan gene zijde des oceaans zoo zeer ontzien, dat het zelfs nagelaten heeft zijne goede diensten in deze zaak aan te bieden.

„De waarheid is, dat de twee partijen in de Vereenigde Staten door geheel onjuiste voorstellingen worden geleid, wanneer zij Engelands staatkunde en belangen trachten te begrijpen. Het Zuiden, niet wetende of vergetende dat Engeland eenen voor het loopende jaar toereikenden voorraad katoen heeft, gelooft dat de behoefte aan katoen de schaal naar zijne zijde zal doen overslaan en de reden kan zijn van het schenden eener blokkade en het erkennen der onafhankelijk van eenen nieuwen staat. Aan den anderen kant meent het Noorden, dat eene wijziging van zijn tegenwoordig tarief van invoerregten, strekkende tot bevoordeeling van Britsche fabrieken (waartoe in het Congres der Vereenigde Staten door het eedgenootschappelijke departement van financien een voorstel zou gedaan werden), het Britsche Gouvernement zal bewegen, om van de onzijdigheid, welke de door zijnen pligt en door zijn belang aangewezen houding is, af te wijken.

„Wij gelooven dat, zoo ver ons land betreft, aan de geschilvoerende partijen vrijheid zal worden gelaten om den strijd ten einde te brengen zoo goed of zoo kwaad als zij kunnen. Het Noorden, hetwelk niet bij magte is om opstand binnen 's lands te bedwingen, heeft reeds genoeg te doen zonder eene poging te ondernemen om de Engelschen uit Canada of ook maar de Spanjaarden uit St. Domingo te drijven. Engeland zal zich, dit mogen onze Amerikaansche vrienden voor zeker houden, door vrijen toevoer van katoen of door een liberale tariefsherziening, even min als door de ijdele bedreigingen en beleedigende taal der New-Yorksche dagbladen, laten bewegen om aan eene of de andere van de oorlogvoerende partijen aanmoediging en bijstand te verleenen.

„De boodschap van den President *Lincoln*, welke met de eerstvolgende brievenmaal uit New-York hier te lande verwacht wordt, zal ongetwijfeld al die zaken tot zekerheid brengen, zoo ver de staatkunde van het Gouvernement der Unie betreft."

Te New-York is den 28sten Junij eene aan den President *Lincoln* te rigten petitie van den volgenden inhoud door de politie in beslag genomen toen zij door een vijfhonderdtal ingezetenen, meestal kooplieden, onderteekend was.

„De ondergeteekenden, burgers van New-York, wenschen u met eerbiedigen aandrang de volgende beschouwingen te mogen voorhouden.

„Terwijl zij zich gereed houden om hun Gouvernement en u, deszelfs wettig hoofd, te ondersteunen en te verdedigen, meenen zij eerbiedig te moeten opmerken, dat de eenige weg, dien gij nog met eere kunt inslaan om de gruwelen van den burgeroorlog te verhoeden en de Unie te redden, is, terstond eene buitengewone volksvertegenwoordiging, bestaande uit afgevaardigden der bevolking van al de Staten der Unie, op te roepen, gelijk door u in de rede, waarmede gij het bewind hebt aanvaard, aangeduid is. Daardoor zou eene vreedzame beslechting onzer nationale oneenigheden verzekerd worden; en indien een of ander van de Staten weigerde aan de conventie deel te nemen, om tot verbetering der constitutie mede te

werken of bepalingen tot minnelijke scheiding te maken zou hij zich de afkeuring van de geheele beschaafde wereld op den hals halen.

„Het denkbeeld van eenen burgeroorlog, van eenen strijd tusschen broeders, is voor ons geheel al te stuitend; en wij bidden u, den aangewezen weg in te slaan, waardoor gij ook, dit moogt gij voor zeker houden, aan den waren wensch des Volks zult beantwoorden.”

Deze petitie vond te New-York geenszins algemeenen bijval; maar vrij algemeen werd het afgekeurd, dat zij door de politie in beslag was genomen. Men meende dat dit eene inbreuk op het regt van petitie was en tevens een nutteloze maatregel, dewijl daardoor niet zou belet worden, dat de petitie onderteekenaren vond.

Inderdaad, het klinkt vreemd, dat de politie in N. Amerika een document in beslag nam, waarvan de taal bescheiden en de vorm onberispelijk was. Als afgevaardigden elkander door stokslagen bewijzen, dat hunne meening de ware is, dan mogten de burgers hunne wenschen toch wel op papier brengen en dat den door het Volk verkozen vertegenwoordiger ter overweging aanbieden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— Na langdurige discussien is door de Tweede Kamer met 49 tegen 9 stemmen een amendement van den heer *Wintgens* verworpen, dat strekte, om de plaatsvervanging bij de nationale militie te doen plaats hebben *door tusschenkomst van het Gouvernement*, en voorts, om van Regeringswege toezigt te doen uitoefenen op bijzondere overeenkomsten, door particulieren nopens de plaatsvervanging en nummerverwisseling aangegaan.

Hierop is art. 57 van het wetsontwerp aangenomen.

Ook zijn de verdere artikels over de plaatsvervangers onveranderd aangenomen.

Gisteren is de beraadslaging geopend over hoofdstuk 8 (betreffende den militieraad.)

— De Minister van financien heeft in de *Staatscourant* van heden ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat in het jaar 1861 zullen worden aangesteld twaalf surnumerairen der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, en drie surnumerairen voor de dienst der directe belastingen en het kadaster. Voor de eerstgenoemden is op den 2 September a. s., en voor de laatstgenoemden op den 16 dier maand het vergelijkend examen bepaald.

— De Generaal-Majoor Graaf *van Lynden*, eerste adjudant van onzen Koning, is vertrokken, om den Koning van Pruissen namens Z. M. met de redding van zijn leven geluk te wenschen.

— Met betrekking tot het Christelijk beginsel in het openbaar onderwijs, is het volgend adres adres aan Z. M. den Koning ingezonden:

„Sire!

„De ondergeteekenden, ingezetenen van Nederland, burgers van den Staat, voorstanders van het openbaar lager onderwijs, gelijk dat bij de wet van April 1806 was en nu bij die van 13 Augustus 1857 is geregeld, meenen, dat daardoor een Christelijk Nationaal onderwijs, of althans een Nationaal onderwijs tot opleiding in Christelijke deugden, die zonder kennis van den Christus onmogelijk is, is gewaarborgd.

„Daarom smart het hen, dat er pogingen worden aangewend, door eene voor eenige maanden opgerigte Maatschappij voor Christelijk Nationaal onderwijs, om overal bijzondere scholen tegenover de openbare te stellen, dewijl de laatsten niet meer Christelijk Nationaal zouden zijn. Daarom smart het hen mede, dat zoo elders, als bijzonder in een voorstel van Mr. *A. de Pinto*, voorkomende in een nommer der *Kerkel. Courant* van October 1860 van de „Bijdragen tot de kennis van het Staats-Provinciaal en Gemeentebestuur in Nederland,” mede eene poging wordt gedaan, om, ten voordeele der Israëlieten, de Bijbelsche geschiedenis van de openbare school te weren, eene poging, welke door sommige dagbladen wordt toegejuicht.

„Er zijn verschijnselen, welken hen doen vreezen, dat het openbaar onderwijs inderdaad door het openbaar gezag in deze rigting zal worden geleid.

„Zij smeeken daarom Uwe Majesteit dringend, wel te willen doen zorgen, dat:

„Vooreerst, naar art. 1 der wet, het onderwijs in de beginselen der geschiedenis, en dus ook vooral in de geschiedenis van het Israëlitische volk, waartoe de geschiedenis van Christus en de stichting van het Christendom behoort, in de openbare school worde gegeven.

„Ten tweede, naar art. 23, de opleiding tot alle Christelijke deugden, vereenigd met de maatschappelijke, blijvend worde ter harte genomen, en dit woord Christelijke niet worde beschouwd als een woord zonder kracht.

„En ten derde, zoo de Israëlieten zich niet kunnen vereenigen met scholen, waarin deze twee artikelen, 1 en 23 werkelijk worden uitgevoerd, hun door eene verandering in deze wet, weder de afzonderlijke openbare scholen worden teruggegeven, welke zij tot de wet van Augustus 1857 in Nederland hebben bezeten.

„'s Gravenhage, den 27 Mei 1861.”

Dit adres is onderteekend door een aantal personen, bevoegd, om over de zaak te oordeelen, wonende te Amsterdam, Alkmaar, Arnhem, Buren, Delft, 's Gravenhage, Groningen, 's Hertogenbosch, Leeuwarden, Leiden, Rotterdam, Schiedam, Utrecht en Zwolle.

Wij zouden er eer melding van hebben gemaakt, zegt de *Kerkel. Courant*, omdat de zaak onze volle sympathie heeft, indien wij niet in de meening hadden verkeerd, dat het adres nog niet opgezonden was. Nu ons echter van geachte zijde daarvan verzekering wordt gedaan, achten wij de mededeeling in ons blad noch onkiesch, noch ontijdig.

Immers wij weten bij ervaring, dat de bloote vermelding van het concept adres velen zou hebben opgewekt, om te gaan spreken van een kruistogt, die beraamd werd tegen de bestaande wet op 't onderwijs, van nieuwe April-beweging, en wat niet al meer. Doch wij weten ook, dat het geen zaak is, om ter wille van een klein getal Israëliten, een zeer groot aantal Christenen te verwreemden van, of vijandig te stemmen tegen eene wet, die buitendien, alleen van de stoffelijke zijde bezien, een groot aantal vijanden bezit.

Zijn onze berigten juist, dan is een adres bijna gelijkluidend met het bovenstaande aan Z. M. den Koning ingezonden door eenige ingezetenen van Nederland, die minder ingenomen met de wet op 't onderwijs van 1857, in den aanhef eenvoudig zeggen, dat zij „tot nu toe vrede hebben gehad met die wet.”

— Door de Provinciale Staten van Friesland is besloten even als vorige jaren, over 1862 eene subsidie te verleenen aan het reservefonds der onderwijzers-weduwen- en weezenbeurs in Friesland.

— De voormalige leden der Kamer van Koophandel te Leeuwarden zijn den 12den dezer vergaderd geweest, om te beraadslagen over eene missive van den Burgemeester, die, naar aanleiding van een schrijven van den Minister van Binnenlandsche Zaken, eene uitnoodiging behelsde, om de betrekking tot het einde dezes jaars te blijven vervullen en hierdoor de kiezers in de gelegenheid te stellen in November e. k. eene nieuwe Kamer te benoemen.

De leden der Kamer hebben echter besloten hierin niet te treden, ofschoon het hun leed deed door den Raad genoodzaakt te zijn geweest hunne demissie te nemen, uithoofde zij van dien Raad geene medewerking of ondersteuning hadden ondervonden; ja dat die Raad zelfs niet wilde gedoogen, dat door de Kamer van Koophandel die gelden werden verantwoord, welke de leden uit eigen zak betaalden, en dat zij dus gemeend hebben in dezen liever een beroep op te kiezers te willen blijven afwachten.

— Op 15 jl. heeft te Leeuwarden bij gelegenheid der kermis de gewone harddraverij van stadswege plaats gehad, waaraan door 16 paarden werd deelgenomen. De prijs, een zilveren waterketel en dito komfoor, werd behaald door het paard van den heer *D. R. Dijkstra* te Dockum, en de premie twee met zilver gemonteerde bloemvazen, door de *de Nette*, van den heer *W. A. Hoeksema* te Winsum.

— Door het Provinciaal Geregtshof van Noord-Brabant is ter dood veroordeeld *A. van Drunen*, wegens het opzettelijk in brand steken der woning van *Sprengers* te Steenwijk, in den nacht van 7 op 8 Oct., waarbij menschenlevens waren in gevaar gebragt.

— Men schrijft uit Rotterdam aan het Dagblad van *Zuidholland en 's Gravenhage*, 15 jl.:

„Gepasseerden nacht is eene vreeselijke misdaad gepleegd in den kelder, op den hoek der Zijl en Visschersdijk, bewoond door de echtelingen H. K. In den vroegen morgen althans vonden de buren het lijk der vrouw met blijkbare teekenen van verwurging, terwijl een briefje, op de tafel liggende, behelsde, dat men binnen twee dagen twee lijken zou vinden. Zoo men algemeen zegt, is dit reeds eenige uren daarna bewaarheid, daar men het lijk des mans uit eene der vaarten zou opgehaald hebben. De man was voor de tweede maal gehuwd, doch leefde met deze in voortdurende onmin.”

— Op 11 jl. is te 's Hertogenbosch bij het inkomen der stad door eene diligence een kind overreden, dat op de plaats dood bleef.

— Men leest in de *Amst. Ct.*, 15 jl.:

„Heden nacht, te half een, is uit de vierde verdieping van een huis in het Slop van de kleerensloot gestort een knaapje van 7 jaren, en daaruit schijnbaar levenloos opgehaald. Nadat te vergeefs de gewone behandeling, omtrent drenkelingen voorgeschreven, gedurende geruimen tijd was toegepast, werd de heer *J. P. Udink*, heel- en verloskundige alhier, ter hulp geroepen, die er in slaagde den reeds voor dood gehouden knaap, door middel van het galvanismus, tot leven en bewustzijn terug te brengen; naar men verneemt, bevindt de jeugdige lijder zich tamelijk welvarende.”

— Uit Utrecht wordt van 13 jl. geschreven:

„In de afgeloopen nacht trof de stad onzer inwoning, onze Hoogeschool, ons Vaderland, en vooral de wetenschap een groot onherstelbaar verlies, door het plotseling overlijden van den Hoogleeraar Mr. *J. Ackersdijck*. 's Mans verdienste, vooral op het gebied der statistiek en staathuishoudkunde was in ons Vaderland alom bekend en werd door de uitmuntendste geleerden ook buiten 's land naar waarde geschat. Zijn geheele leven was aan de beoefening dier wetenschappen toegewijd, en zelfs, na het erlangen eener eervolle rustte op 70jarigen leeftijd, bleef hij zijn tijd en krachten daaraan ten beste geven. Eene zeer onverwachte en kortstondige ongesteldheid heeft een einde aan dit nog zoo nuttig leven gemaakt, waarvan echter bij velen de herinnering lang en dankbaar zal terugblijven.”

— De Provincie Overijssel zal eene geldleening van f 80,000 uitschrijven, teneinde de Dedemsvaart door eene verlenging van de Lutter-hoofdwijk tot aan de grenzen van Coevorden te brengen.

Zoo zal die stad welhaast op twee plaatsen in gemeenschap komen met Overijsselsche kanalen.

— Laatstleden Vrijdag vervoegden zich ten huize van den heer *van Elk*, bezitter eener stoommeelfabrijk, in de Beukestraat te Zutphen, de Burgemeester, de Commissaris van Politie en 2 Agenten, van welke de eerste, nadat voorlezing was gedaan van een ministerieel stuk, de onmiddelijke sluiting der fabrijk gelastte. Daar de eigenaar zelf afwezig was, verzocht zijn broeder om uitstel tot den volgenden dag, maar dit werd geweigerd, en de Burgemeester gelastte den Commissaris de uitvoering van het genomen besluit.

De broeder van den heer *van Elk* liet echter oogenblikkelijk de fabrijk stilstaan, en nu leest men op een met groote roode letters gedrukt biljet, dat voor het winkelhuis hangt: „Op bevel van den Burgemeester is deze fabrijk gesloten.”

Wat er van de zaak is, weet men niet regt. Wel hebben de buren van de fabrijk veel last en wordt het zitten in de tuinen der naburige huizen onmogelijk, even als het ophangen van waschgoed, dat bij sommige winden niet helder voor den dag komt, maar zoolang de eigenaar zich aan zijne concessie houdt en de inspecteur der stoomfabrijken geene aanmerkingen op de machine maakt, meent men, dat hem niet belet kan worden met zijne werkzaamheden voort te gaan. Daar nu de affaire der heeren *van Elk* geheel stilstaat, vreest men, dat er aanleiding zal zijn tot een proces, om ruime schadevergoeding, te meer, daar ook al zijne principalen hem lastig vallen, om afwerking en levering der hem toevertrouwde goederen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

Londen. In ons vorig nommer maakten wij melding van een gerucht, volgens hetwelk een Fransch edelman te Londen een moordaanslag op zijnen zoon zou hebben gepleegd. Het feit is waar, en de Engelsche en Fransche dagbladen behelzen thans uitvoerige bijzonderheden daarover, waarvan door de *N. Rott. Ct.* het volgende beknopt verhaal wordt geleverd:

„De Fransche Baron Alfred Louis Pons de Videl, sedert ongeveer 30 jaren in Engeland gevestigd, had na den dood zijner echtgenoot, Susannah Jackson van Hertfordshire, een losbandig leven geleid. Hij had een eenigen zoon, die, thans op 25-jarigen leeftijd door het collegie van Cambridge gegradueerd, besloot, zijn erfdeel, hetwelk hem van zijns moeders zijde toekwam, op te eischen. De Baron noodigde zijnen zoon uit tot een uitstapje naar Claremont, om bij de familie Orleans een bezoek af te leggen. Zij begaven zich daartoe te zamen naar het station Twickenham, van waar zij de reis verder te paard voortzetten. Na te Claremont zeer minzaam te zijn ontvangen, reden zij naar huis, toen de zoon onderweg bemerkte dat er in zijnen vader iets bijzonders omging en deze het er op toelegde om achter hem te blijven. Te Hampton gekomen, wilde de baron aldaar een diner bestellen, waarvoor de jongeling, die door de houding zijns vaders zeer ongerust was geworden, bedankte. Zij reden daarop verder huiswaarts, waarbij de vader een zeer eenzamen weg insloeg. De jongeling gaf te kennen dat hem dit zeer vreemd voorkwam, doch de vader stelde hem gerust met de verzekering, dat hij langs een korteren weg nog in het voorbijgaan een bezoek wilde afleggen bij den hertog van Aumale, die zich aldaar in de nabijheid op Orleans-House bevond. Eene boerin, die dit hoorde, waarschuwde hem dat zij daartoe een verkeerden weg volgden, waarop de Baron een ander pad insloeg, en zij eindelijk achter een der stallen van het genoemde huis omreden, waarna zij nog een zeer krommen, afgelegen weg moesten passeren. Daar gekomen zijnde, bragt de baron zijnen zoon tweemaal achtereen zulk een hevigen slag op het hoofd toe, dat het bloed hem uit den schedel stroomde. Op dat oogenblik verschenen bij de kromming van den weg een boer en eene boerin, wier bescherming de zoon inriep, terwijl ook nog een ander man kwam aanloopen. Ten dienst huize werd de ongelukkige opgenomen en liefderijk verpleegd, waarbij de baron — die het het voorkomen alsof het paard van zijnen zoon schichtig geworden, en op hol gegaan was en den jongeling bij den stijgbeugel medegesleept had — behulpzaam was. Een chirurgijn werd ontboden, en deze bemerkte terstond dat er iets anders gaande was dan de vader vertelde, waarbij nog kwam dat men bij nader toezien boven op den zadel bloed ontdekte, hetwelk, wanneer de verklaring van den baron waarheid behelsde, daar niet had kunnen aanwezig zijn. De jongeling verkoos dan ook niet met den baron de terugreis aan te nemen, maar bleef aldaar overnachten en begaf zich den volgenden morgen naar zijnen oom, alwaar spoedig een brief van den vader kwam, meldende dat zijn zoon door een val van het paard zwaar gekwetst was. Natuurlijk maakte evenwel het voorval gerucht en wekte het de aandacht der justitie, doch daar de Baron inmiddels de wijk naar Frankrijk had genomen, is het haar niet gelukt hem in handen te krijgen. Te Parijs echter is de ontaarde vader in hechtenis genomen en van daar werd hij naar Engeland gezonden.”

Videl was de laatste die door wijlen Koning Lodewijk Filips met den titel van Baron tot den adelstand verheven werd; het Koninklijk besluit daartoe is gedagteekend 23 Februarij 1841; den 24 was Lodewijk Filips geen Koning meer.

Met betrekking tot deze zaak deelen wij nog het volgende schrijven uit Parijs mede:

„Gij kunt ligt begrijpen, dat het gebeurde met den baron Vidil eene levendige sensatie in onze hoofdstad heeft te weeg gebragt. Dit onderwerp absorbeert inderdaad grootendeels de aandacht van ons publiek. De ontzettende misdaad, waarvan de baron beschuldigd wordt, is op zichzelve meer dan voldoende, om de algemeene belangstelling op te wekken. De sociale positie van den misdadiger, zijne vriendschappelijke verhouding met de aanzienlijksten van ons land en bovenal zijne bloedverwantschap met de familie Orleans, strekken, om die belangstelling in groote mate te vermeerderen. Men verwondert zich in sommige kringen, dat de baron, die toch de gevolgen van zijne misdaad moet hebben voorzien, daartoe heeft kunnen besluiten zonder andere dan ijfveeren dan het fortuin van zijn zoon. Het philanthropische denkbeeld ontstaat derhalve bij sommigen, dat de baron welligt krankzinnig is. 30,000 ponden sterling is evenwel, denkt men, voor velen een meer dan voldoend motief, om door eene vreeselijke misdaad het voorwerp uit den weg te ruimen, dat alleen het bezit van zulk een aanzienlijk kapitaal verhindert. Men ontving hier de tijding, dat de baron werkelijk te Parijs was gearresteerd. Het Fransche Gouvernement heeft echter het verzoek onzer Regering nog niet ingewilligd, om den misdadiger uit te leveren. Volgens de strikte bepalingen van het uitleverings-tractaat, zou het Fransche Gouver-

ment de uitlevering moeten weigeren. Bevoegde autoriteiten uiten intusschen het gevoelen, dat in dit geval eene uitzondering zal worden gemaakt en baron de Vidil weldra voor een Engelschen jury te regt zal staan. Zijne familiebetrekking met het huis van Orleans zal voorzeker het Fransche Gouvernement niet bewegen, het verzoek onzer Regering te weigeren. De jonge Vidil is, naar men wil, op dit oogenblik buiten gevaar en men ziet zelfs eene spoedige herstelling te gemoet.″

Nog schrijft men:

Naar men zegt is baron de Vidil nog niet naar Engeland opgezonden. Wel bestaat er tusschen Frankrijk en Engeland een tractaat tot wederzijdsche uitlevering van misdadigers, maar uit de bepalingen dier overeenkomst blijkt niet duidelijk hoe gehandeld moet worden in een geval als het onderwerpelijke, wanneer een Fransch onderdaan in Frankrijk wordt aangehouden ter zake van een in Engeland gepleegde misdaad. Op de Britsche aanvragen om uitlevering is, naar het schijnt, door den Franschen Minister van Buitenlandsche Zaken vooreerst met eene nota van bedenkingen geantwoord. De baron werd te Parijs in verzekerde bewaring gebragt, niet krachtens een gewoon geregtelijk bevelschrift, maar ingevolge een door *John Russell* in diplomatieken vorm uitvaardigden last.

BELGIE.

Baussel, Op het banket dat de Provinciale Staten van Limburg den Gouverneur van dit gewest aanboden, zijn schandelijke tooneelen voorgevallen, veroorzaakt door den heer *Jamine* den voorzitter dezer vergadering, die, als overlooper van de liberalen tot klerikalen, in een toast de gedragslijn van het Ministerie zeer scherp gispte. Verscheidene leden der staten protesteerden tegen dezen uitval en van woorden kwam het tot feitelijkheden; de gasten wierpen elkander borden en glazen naar het hoofd en de politie moest worden ontboden, om de twistenden en vechtenden te scheiden.

DUITSCHLAND.

Frankfort. In het wees- of zoogenaamd reddingshuis Eichenhof, nabij Oldenburg heeft de weesvader *Heinen* de verfoeijelijkste handelingen tegen de aan zijne zorg toevertrouwde kinderen gepleegd. De jury heeft hem schuldig verklaard aan verleiding en verkrachting, op drie meisjes van 11, 12 en 14 jaren, waarvan de oudste thans in hoog zwangeren toestand verkeert, en is hij deswege tot 12 jaar tuchthuisstraf veroordeeld

LAATSTE BERIGTEN.

Te Groningen zijn eergisteren van de 1832 kiezers slechts opgekomen 435.

Al de aftredenden werden herkozen.

De President *Lincoln* heeft van het N. Amerikaansch congres gevraagd 40.000 soldaten en 400 000 dollars

— Baron *Vay*, hofkanselier voor Hongarije heeft zijn ontslag gevraagd en bekomen.

Geen gunstig teeken!

Effectenbeurs te Amsterdam.

Amsterdam, 17 Julij. Ned. Werk. Schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{9}{16}$, 3 pCt. $75\frac{7}{8}$, dito 4 pCt. $98\frac{13}{16}$. — Spanje $1\frac{1}{4}$ pCt. $41\frac{13}{16}$. — Rusl. 1798—1816 5 pCt. 103 — Oostenr. Met. 5 pct. $46\frac{15}{16}$, dito rente Amst. 5 pCt. $69\frac{9}{16}$, dito Nat. Met. 5 pct. $55\frac{3}{16}$.

Graanmarkt te Amsterdam.

Tarwe onveranderd; 129 ponds nieuwe bonte Poolsche f 365. — Rogge f 2 hooger, 117 ponds Petersburger f 200 — Koolzaad hooger, op 9 vat in Oct. $72\frac{1}{2}$, op Nov. 73 p. vl. — Raapolie op 6 w. f 40

ASSEN, 16 Julij.

Gisteren werden hier de stembriefjes geopend, ingebragt, om tevoorzien in de vacatures, veroorzaakt door de periodieke aftreding van 4 raadsleden, de heeren Mrs. *J. T. Homan, E. K. J. Bertling, H. Vos* en *P. Hofstede.*

De uitslag der stemming is als volgt:

Uitgebragt 131 geldige stemmen, waarvan de meerderheid is 66 stemmen.

De heer Mr. J. T. Homan	verkreeg	114	stemmen,
″ ″ ″ H. Vos	″	104	″
″ ″ ″ E. K. J. Bertling	″	100	″
″ ″ ″ P. Hofstede	″	69	″

Alzoo zijn de aftredende leden herkozen.

Verder werden uitgebragt op de heeren H. Bakker 40. T. J. Westerdijk 18, G. Sluis 12, G. H. Eckart 7, H. van Dalen en A. ten Oever 6, P Winter en I. Son 4 Mr. L Oldenhuis Gratama en Mr. H. van Lier 3. Mr A. Vos, P J. L Eekhout en H. Boom 2 stemmen, terwijl 11 personen ieder nog 1 stem ontvingen.

— Gisteren is alhier eene commissie uit het bestuur der N. Willemskanaal-Maatschappij vergaderd geweest met eene commissie uit Ged. Staten van Drenthe, en zijn door dezelve de bestekken en contracten van aanneming voor de stoomgemalen ter opmaling van het water uit het Punterdiep goedgekeurd en vastgesteld, zoodat dezelve voor de uitvoering alleen nog de approbatie van den Minister van Binn. Zaken behoeven, die, naar men mag hopen, zekerlijk spoedig zal verleend worden

— Wij vestigen de attentie des publieks op de advertentie onzer stadgenooten *Lunshof* en *Oosting*, die eene nieuwe gelegenheid tot vervoer opent voor passagiers en goederen tusschen Assen en Groningen.

De ondernemers, die reeds lang met ijver en naauwkeurigheid de hun toevertrouwde commissiën behartigden, zullen gewis ook dit nieuw vervoermiddel doen zijn, wat het voor het publiek wezen kan.

— Naar men verneemt, is de doorschutting door de sluis in de mond van het Noord-Willemskanaal bij Assen tijdelijk gestaakt, daar Ged. Staten van Drenthe hebben te kennen gegeven, dat de stand van het water op de Hoofdvaart geen waterverlies, door de doorschutting te lijden, gedoogde.

— Per telegraaf zijn er berigten tot 31 Mei uit Batavia,

De telegram van de Bat. Hand. Ver, zegt:

Batavia, 31 Mei. Op Java heerscht de meest gewenschte rust.

De stand van zaken te Banjermassing wordt beter.

Aanhoudende regens over geheel het eiland werken schadelijk op den stand der gewassen.

De te Batavia aangekomen Nederl. schepen waren: Koning Willem III, van Amsterdam, Alcor en Karel August, beide van Rotterdam.

— In tegenwoordigheid van den Quaestor der Hervormde Synode, werden door haar de verzoeken, om subsidie uit het fonds voor noodlijdenden kerken overwogen. Zij hechtte hare goedkeuring aan de voordragten der Synodale Commissie tot verleenen van subsidie, onder anderen aan de gemeente Kolderveen en Dinxterveen, en tot het houden in advies der verzoeken van Appelscha, Wittewierum en Stadskanaal.

— Men leest in de *Groninger Ct.*:

″Sedert ongeveer vier weken hebben de ingezetenen van Uithuizen het vreemde schouwspel voor oogen, dat eene oude vrouw met hare dochter, tot ergenis der ingezetenen, op eene der straten onder den blooten hemel huisvest en, om zich van warme spijzen te voorzien in die groote woning, somwijlen het vuur laat knetteren tot niet geringen schrik der buren, terwijl zij, om zich tegen nachtelijke koude en regen te beschutten, de eene boven in, de andere onder haar eigen kabinet (eene der overgebleven stukken van haar oud ameublement) kruipen, of ook, voor de variatie somwijlen in een in de nabijheid staanden zwijnenstal. Hoe vreemd en merkwaardig dit schouwspel ook zij, zoo blijven er desniettegenstaande twee vragen ter beantwoording over:

1) Of dit met de Christelijke liefde van armverzorgers en met de beschaving der 19de eeuw in ons Nederland strookt?

2) Of dit handhaving eener behoorlijke politie mag genoemd worden?″

+ **Meppel**, 17 Julij. De stemming voor leden van den gemeenteraad is hier thans tot veler genoegen afgeloopen, de aftredende leden, J. Semler, O. Blom en A. G. de Vries, zijn weder met volstrekte meerderheid van stemmen herkozen; terwijl voor het aftredend lid A. Meursing, die bedankt had om niet weder als zoodanig in aanmerking te komen, de heer G. Roobaard uit de Oosterboer is gekozen.

† **de Wijk**, 17 Julij. Men verneemt met genoegen, dat op eene door de notabelste ingezetenen der gemeente gehoudene vergadering is besloten, om de algemeene tentoonstelling van de commissie van landbouw alhier, te houden op Woensdag den 21sten Augustus e.k., door eenige festiviteiten op te luisteren en dat de regeling daarvan aan eene commissie is opgedragen, van welke wij, door ervaring geleerd, alles goeds mogen verwachten, te meer, dewijl op de inteekeningslijst, welke staande de vergadering is opgemaakt, een betrekkelijk aanzienlijke som is ingeschreven tot goedmaking der kosten.

Bij de gisteren alhier plaats gehad hebbende stemming voor twee leden van den Gemeenteraad, welke volgens de rooster moesten aftreden, hebben 49 kiezers aan hunne roeping voldaan; de uitslag der stemming is bij de heden morgen plaats gehad hebbende opening der stembriefjes gebleken te zijn, dat er waren uitgebragt op het aftredend lid J. J. Snoeken 43 en op het aftredend lid J. R. Linthorst 39 stemmen, zoodat beide met eene aanzienlijke meerderheid zijn herkozen. De overige 17 stemmen waren op zes verschillende personen gevallen.

+ **Zuidwolde**, 16 Julij. Een geduchte ramp heeft de gemeente Hoogeveen getroffen van Zaturdag op Zondag nacht. Eene hevige hagelbui verbrijzelde eene onafzienbare vlakte te veld staande aardappelen en boekweit, kneusde de roggehalmen, zoodat de korrels op den grond vielen en verpletterde eene menigte glasruiten, waardoor de bewoners uit den slaap werden gewekt. Daarbij staan door de aanhoudende regens bij honderden akkers veenboekweit tot aan den kop in het water, zoodat op het welgelukken daarvan alle hoop is vervlogen. Het onweder rigt hier en daar nog al verwoestingen aan Zaturdag avond is de bliksem in den olie- en korenmolen van *Snel* te Dalfsen geslagen, waardoor hij is afgebrand In de velden kon men de vlammen op verren afstand waarnemen. In den Huls is een schaaphok door het hemelvuur afgebrand en zijn eenige schapen doodelijk getroffen.

+ **Diever**, 17 Julij. Gisteren had alhier de stemming plaats van twee leden voor den Gemeenteraad, in plaats van de heeren R. H. Hessels en H. Smit, die als zoodanig moeten aftreden. Er waren ingeleverd 43 stembriefjes, hiervan bekwamen R. H Hessels 37, H. Smit 17, F. Veenhuis 12 en onderscheidene personen 5, 3, 2 en 1 stem, zoodat tusschen H. Smit en F. Veenhuis eene herstemming zal moeten plaats hebben.

+ **Smilde**, 17 Julij. Heden bleek bij de opening der gisteren ingeleverde stembriefjes ter verkiezing van vier leden van den Gemeenteraad, dat er waren ingekomen 89 stembilletten, van onwaarde geene. Hiervan heeft bekomen B. Jonker 52, H. van Veen 42, J. Bijnema 36, J. Joffers 30, alle aftredende leden en J. Drenthen 29, C. Fledderus 24, W. van Riesen 22 stemmen, zoodat B. Jonker de volstrekte meerderheid heeft bekomen en over de zes anderen eene herstemming moet plaats hebben. Buiten deze heeft N E Servatius 21, E Homan 15, A. J. C. Tellegen 14, J. H. Kijmmell 5 en nog eenige 3, 2 en 1 stem bekomen.

† **Coevorden**, 16 Julij. Sedert geruimen tijd ontlasten zich hier en in de omstreken bijna dagelijks min of meer hevige onweersbuijen, waardoor de waterstand in de laatste dagen aanmerkelijk hooger is geworden. Nog zijn de hooi- en weilanden, die op vele plaatsen in den omtrek onder water staan, dank zij de goede en geregelde waterleiding, in onze gemeente van water bevrijd gebleven. Thans echter schijnt ook de groote Vecht, die ons water moet opnemen, overvoed; afstrooming en toevoer staan niet meer in evenredigheid tot elkander en mogt het buijig weer der laatste dagen aanhouden, dan dreigt ook hier veel hooi- en weiland onder te loopen. De laag gelegene landen der gemeenten Dalen, Gramsbergen en Hardenberg staan meest alle onder water en kan men daar de hooioogst als gedeeltelijk mislukt beschouwen iets wat tot nog toe in onze gemeente gelukkig 't geval niet is. Van dag tot dag hoopt men op droogte en hoort men reeds hier en daar een woord van vrees uiten, betrekkelijk den aanstaanden graanoogst, vooral de teêre zoo weelderig staande boekweitplant schijnt niet veel vocht meer te kunnen verdragen. Hier en daar hoort men ook weêr van sporen van aardappelziekte gewagen, schoon alleen nog in de vroegrijpe soorten en slechts in 't loof.

+ Op de gisteren alhier gehoudene marktdag was de aanvoer van vee nog al belangrijk en werden er goede prijzen bedongen, ongeveer gelijkstaande met die der laatstvoorgaande naburige markten, zijnde de koeijen verkocht van f 50 tot f 150. Voor 't overige was de markt niet zeer druk bezocht, daar, door 't min gunstig weer, de meeste boeren met het drogen en 't inhalen van het hooi te veel drukte hadden.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

— In de vergaderingen van de Synode der Herv. Kerk, in den loop der vorige week gehouden, zijn ter tafel gebragt voorstellen tot het afschaffen van het gebruik der Latijnsche taal bij de examina der Provinciale Kerkbesturen, het verbeteren van den psalmbundel, het afschaffen van den tweeden Paaschdag en het verheffen van den Goeden Vrijdag tot Kerkelijken feestdag, het wettelijk bepalen van het prediken van den Heidelbergschen catechismus, een beter verband tusschen Nederlandsche- en Oost-Indische Kerken, de doopsbediening bij den aanvang der godsdienstoefening enz. Na belangrijke beraadslagingen, zijn de voorstellen omtrent den psalmbundel en de afschaffing van den 2den Paaschdag verworpen.

— Monsgr. *A. J. Schaepman*, Bisschop van Esbona, residerende te Utrecht, heeft te Steenwijkerwold aan de Roomsch-Catholieke geloovigen het H. Vormsel toegediend.

—

— Voor eene vacante hoofdonderwijzers-betrekking te Worverveer, hebben zich 55 sollicitanten aangegeven. Examen 23 dezer.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

17 Julij. Bij arrest van heden is W. T., koopman te Zuidlaren, wegens gewelddadige aanranding der eerbaarheid, met toepassing van verschoonende omstandigheden, veroordeeld tot zes maanden correctionele gevangenisstraf. — W. B, dienstmeid, vroeger te Assen doch thans te Loon; schuldig verklaard aan diefstal in dienstbaarheid en met toepassing van verschoonende omstandigheden, veroordeeld tot zes maanden correctionele gevangenisstraf.

CORRESPONDENTIE.

A., vernomen hebbende dat er zijn, die voor de Heerepoort te Groningen den schadelijken invloed van het gaz op de boomen meenen te bespeuren, verzoekt dringend, dat het bestuur dezer stad bij het leggen der pijpen zorge, dat men vooral op zoo grooten afstand van de boomen blijft, als maar eenigzins mogelijk is.

Advertentien.

Diegenen, welke iets te **vorderen** hebben of **verschuldigd** zijn aan de NALATENSCHAP van wijlen ALBERTUS JEULEN, in leven Koopman in het Verkoophuis, in Goud, Zilver en Galanterien te Meppel en aldaar 29 Junij jl. overleden, worden verzocht hunne

specifieke rekeningen

in te zenden ten sterfhuize van den overledene, alsmede BETALING te doen vóór den 1 Augs. e.k. aan den ondergeteekende Voogd

J. F. BAKKER.

Meppel 17 Julij 1861.

Rogge- en BOEKWEITVERKOOP.

De Notaris J. C. METZLAR te Oldeberkoop, zal op Vrijdag den 26 Julij 1861, namiddags 3 uur, ten huize van EGBERT HINKEN OOSTERHOF te Riesemerkamp verkoopen:

13 perceelen **ROGGE** en 4 perceelen **BOEKWEIT**, op de landen van genoemden OOSTERHOF aldaar te velde staande, door nummerpaaltjes aangewezen.

DE HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENSVERZEKERING.

opgerigt in den jare 1807 te Amsterdam, gaat blijkens de Tarieven, verkrijgbaar ten Kantore der DIRECTIE en bij HH. CORRESPONDENTEN **CONTRACTEN VAN LEVENSVERZEKERING** van onderscheiden aard, aan: — verzekert **WEDUWEN- en WEEZEN-PENSIOENEN** en geeft **Lijfrentebrieven** uit, zoowel dadelijk ingaande als uitgesteld.

De Directeur,
P. LANGERHUIZEN,
Heerengracht tusschen het Koningsplein.
en de Vijzelstraat No. 83.

CORRESPONDENT te *ASSEN* de heer **E. A. SMIDT.**

Revalenta Arabica.

Ik heb reeds lang de goede hoedanigheden der Revalenta Arabica gekend en gewaardeerd.

Sedert 18 maanden gebruik ik ze; wanneer ik ongesteld ben, voor ontbijt, en heb ondervonden, dat de Revalenta de maag herstelt en voor ander voedsel geschikt maakt, en tevens den patient een aangenaam en goedkoop ontbijt verschaft.

Ingeval van eene gebrekkige spijsvertering en voornamelijk wanneer de lever aangedaan is, beschouw ik de Revalenta als het beste van alle middelen, omdat zij gunstig op de gal werkt en deselve verdunt.

Gaarne sta ik toe, aan deze regelen publiciteit te geven.

Sydenstone Rectory bij Fakenham, Norfolk,
5 Dec. 1859.

JAMES T. CAMPBELL.

DU BARRY'S

REVALENTA

wint steeds meer vrienden, omdat zij sich overal gunstig doet kennen, vele ongelukkigen genees; geluk en gezondheid om zich heen verspreidt.

INGEWORTELDE VERSTOPPINGEN en alle hare ernstige gevolgen, als: congestiën, duizeligheid, stuipen, hersenontsteking, zenuwziekte, hoofdpijn, hartkloppingen, aandoeningen van lever en nieren, maagkramp, spanning, misselijkheid, hartwater, slijm, oprispingen, loomheid, hangerigheid, outijdige vermoeidheid, lusteloosheid, gal, spleen en eene menigte andere ziekten, die uit slechte sappen outstaan, worden spoedig door het gebruik van DU BARRY'S smakelijke meel genezen. De toebereiding is gemakkelijk, men zie daarover de kleine gebruiksaanwijzing, die bij iedere Bus los afgegeven wordt.

De prijs der Revalenta is: Kleine Bussen 87½ cents 1 pd. f 2, 2 pd. f 3.50, 5 pd. f 8, 12 pd. f 16.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus, tot waarborg der echtheid door „F. VON WINDHEIM en Co., Verkoophuis," geteekend is.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen H. P. A. VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. van der SCHEER.
Dedemsvaart, H. L. v. d. VECHT.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. JEULEN.
Noordwolde, JACOB VEENSTRA.
Oldemarkt, C. VAN DER WENDEN.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
en in de bekende Depôts in de andere steden.

ALLES HEEFT VERZORGING NOODIG.

Alles wat ons omringt; heeft onderhoud, heeft voedsel noodig, en zonder voedsel leeft niets. Is dit eene waarheid, die niet te ontkennen is, dan kan men deze ook toepassen op ons hoofdhaar, daar dit wezenlijke sieraad gelijk de kleinste plant of bloem zijne verzorging en onderhoud noodig heeft; bij gebrek aan verzorging verdort het, wordt hetzelve grijs en is spoedig geneigd tot uitvallen. Tegen dit nu bestaat in de

OUD CARTAGENAS

BERGPLANTEN-OLIE

een middel, om het uitvallen te doen ophouden en den groei van het haar te bevorderen. Talrijke proefnemingen en de vleijendste certificaten bevestigen dit. Zij, die zich gewennen om van dit heilzaam middel voortdurend gebruik te maken, zullen niet behoeven te klagen over te weinig haar, evenmin als dat hetzelve spoedig grijs worden of uitvallen zal. Neen, allengs verkrijgt men een ferm hoofd met haar, dat ons tot sieraad zal verstrekken, en den uitvinder zal men lof toespreken over eene zoo nuttige, heilzame uitvinding, waar men langen tijd te vergeefs naar omzag.

Deze Olie wordt per fleschje verkocht voor 60 cents, en in het gebruik niet duurder dan gewone Haarolie of Pomade. Verkrijgbaar aan het Hoofddepôt bij

A. BREETVELT Az.,
Delft, Markt, nevens de Waag.

En verder uitsluitend en alleen in de onderstaande Depôts:

H. P. A. van Gorcum, Assen.
J. H. van Lingen, Meppel.
K. J. Kooijman, Hoogeveen.
K. Timmermans, Steenwijk.
E. Bing Jr., Blokzijl.
C. A. Faber, Wolvega.

En meer Depôts in andere plaatsen.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN 7 — 14 Julij. Ondertr. geene. — Gehuwd: Jozef Meijer en Juderika Slot; Egbert Gerrit Kok en B. J. C. Reeringh. — Bev. Hendrikje Smit geboren Luchtmeijer van zoon; Aaltje Melenboer geb. Bruggink van zoon; Jacoba Gort geboren Eleveld van zoon; Geertruida Otten geboren Bremer van zoon. — Overl. Jan Pot Kroeze 6 maanden (overleden te Wijhe); Geertje ter Stege 2 jaar en 9 maanden; Grietje Kluuder bijna 2 jaren; Aaltje Lensen 2 jaar en 4 maanden, Zwaantje Baven 4 maanden.

ROLDE 1—30 Junij. Geh. H. S. Menninga en E. Hoven te Eleveld. — Geb. Jan zoon van W. Oldenhuizing en Aaltien Ottens te Schoonloo; Jan zoon van H. Heuving en Margien Kuik te Rolde; Hendrik zoon van Harm Zijgers en Geesje Meijering te Rolde; Harmtien zoon van A. Suichies en Hindrekien de Weerd te Rolde; Jan zoon van Jan Ottens en Jeichien Suichies; Willem zoon van Markus Dekker en Johanna de Jonge te Rolde; Koop zoon van Freerk de Vries en Tielka de Boer. — Overl. Jan Hiiberts weduwenaar van Juntje Slagter 38 jaar en 6 maanden; Grietje Wever 13 jaren Hinderikje Stevens 11 weken; Klaas Sans weduwenaar van Hinderika Bastiaan bijna 45 jaren; Grietje Boerma 11 jaren en 4 maanden.

MARKTBERIGTEN.

Coevorden, 15 Julij. Rogge f 6.30 a f 6.75. — Boekweit f 4.00 a f 6.20. — Boter per Ned. ℔ 60 cts.

Oldemarkt 13 Julij. Rogge f 0.00 a f 0.00. Boter een vierde vat f 46.50.

Heerenveen 13 Julij. Rogge f 0.00 a f 0.00. Boekweit f 7.45 a f 0.00. Boter een vierde vat f 46.50.

Noordwolde 11 Julij. Rogge f 6.00 a f 6.50. Boekweit f 5.60 a f 6.70. Boter 1 Ned. ℔ f 0.80 a f 0.90.

Steenwijk 15 Julij. Rogge f 6.80 a f 6.90 — Boekweit f 0.00 a f 0.00 — Boter ⅛ vat f 19.50 a f 21.00.

Groningen 12 Julij.

Tarwe	Oml.	72 ℔	f 00-00	Garst	N. Winter	52 ℔	f 4-80
»	Old.	72	-00-00	——	dito	54	- 5-20
——	Oml. 1860	70	- 8-75	——	Zomer	60	- 0-00
——	dito	68	- 8-05	——	Knobbe	56	- 5-20
——	Old.	66	- 7-05	Boekweit	Zand	62	- 6-00
——	dito	68	- 7-75	——	dito	64	6-50
				——	N. Zwarte	62	5-80
				——	Oude	64	0 00
Rogge	N. Inland.	64	- 5-70				
——	dito	66	- 6 20	Paardeboonen	N.		f 4.00a6.00
——	oude	70	- 7-50	Groene Erwten			0.00a00.00
	dito	66	- 0-00	Graauwe dito			0.00a00.00
Haver	Dikke	40	- 3-40	Koolzaad 1860			0.00a00 00
——	dito	46	- 4-30	Gort	grove		9.25a10.00
——	Voer	36	- 2-90	——	parel		12.00a14.50
——	dito	38	- 3-20	Olie, raap p.v.			37.00a00.00
——	Zwarte	36	2-95	Boter, 1e soort			35.00a00.00
——	dito	38	- 3-30	——	2e »		32.00a30.00

Tarwe stil — Rogge aan benoodigden iets hooger verkocht Boekweit in een doen — Gerst iets lager — Haver over 't geheel nagenoeg in een doen — Boonen slap — Gort als voren.

Amsterdam, 15 Julij.

TARWE ruim prijshoudend; 129 ℔ bonte Poolsche f 365; 126 ℔ dito f 345 1850: 124 ℔ Sandomirka f 310.

ROGGE iets hooger met goeden handel; 124 ℔ oude Pruissische f 241; 120 ℔ nieuwe dito f 196; 124 ℔ Pommer f 209; 120 ℔ Galatz f205; 118 ℔ Odessa f 201, 118 ℔ Archangel f 205; 118 120 ℔ dito f 200 f 205; 118 119 ℔ Petersburger f 200 f 203. Op levering per 2100 kilo: Julij f 189; October f 191.

GERST onveranderd; 111 ℔ Deensche f 192.

BOEKWEIT lager verkocht; 118 121 ℔ Amersfoortsche f 247 f 256 bij gerijven.

KOOLZAAD £ ½ hooger, Bombay op 9 vaten £ 68; op 9 vaten Olie in Sept. £ 72½, Nov. £ 73.

LIJNZAAD zonder handel.

RAAPOLIE dadelijk en op levering onveranderd, op 6 weken f 39¾; Vliegend f 38½, 1o. Sept. f 39 ¼; October f 39¾, f 40; November f 40¼; Dec. f 40¾, Mei f 41¼.

LIJNOLIE dadelijk en op levering prijshoudend; op 6 weken f 33¼; Vliegend f 32; Najaar f 32¼.

HENNEPOLIE op zes weken f 38¾, Vliegend f 37½.

RAAPKOEKEN f 85 a f 90.

LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 15 Julij. Moutwijn f 12.00 — Jenever f 17.50 — Amst. proef f 18.75.

245ste Staats-Loterij.

Prijzen van f 100 en daarboven — 3e kl.

1e lijst.

No. 2697 f 25000. No. 10541 f 5000. No. 16112 f 2000. No. 3820 f 400. Nos. 6451 en 13608 f 200. Nos. 10356 12134 15008 en 19579 elk f 100.

2e lijst.

No. 15734 en 18139 elk f 1500. Nos. 749 4184 11902 11992 en 15565 elk f 1000. No. 7564 f 400. Nos. 3767 3916 6166 7996 en 8676 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN

AMSTERDAM, 1861.

	pCt.	15 Julij.	16 Julij.
Nederl. W.S.	2½	63½	63½
—	3	75¾	75¾
—	4	98 15/16	98 15/16
Amort. Synd.	3½	92¼	
Handelm.	4½	135	132⅝
O. I. Leening	4		97
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	4½		
N. B.	3		
Maats. Weld.			
Rusland,			
Ob!. Hope	5	103	102⅞
Cert. 1831/33	5		
Dito 1840	4	76⅛	76¼
— Or. 2e3e4eL.	4	75 9/16	75⅝
— 5e L.	4		
— 5e Serie	5		82½
— 1855 6eS.	5	95⅜	95½
— van Ass.	6	57⅛	57

	pCt.	15 Julij.	16 Julij.
Polen,			
Aand. fl 500			
Obl.	4		
Spanje, Obl.	1¾	41¾	41⅝
Obligatien	3	49¾	49¾
Binnenl.	3	47	47 3/16
Amortisable		16⅝	16½
Bewijz. Coup.			5 3/16
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		53
—— ——	4		43
—— Metal.	5	46½	46¾
— RenteA.	5	69	69⅜
— Nation.	5	54 13/16	55
—— ——	2½	24½	24⅝
Belgie, Cert.			
Rothschild	2½		54¾
Portug., Obl.	3	47	47
Brazilien	5		97½
Weener aandeelen	4		

15 Julij.

Nationale fondsen waren heden nagenoeg onveranderd; van buitenlandsche waren Spaansche iets vaster; de overigen algemeen meer aangeboden.

16 Julij.

Handel en variatien waren weinig beteekenend, alleen Oostenrijksche fondsen waren beter gestemd.

De Verteller, enz.

Willem I, de grootvader van den tegenwoordigen Koning der Nederlanden, ontving op zekeren dag een jongeling uit de omstreken van Charleroi, die hem eene om eene notarisplaats kwam vragen, waarvan de titularis eerst den vorigen avond gestorven was.

„De notaris" — zeide de Vorst — „heeft aan zijne weduwe niets achtergelaten, dan een half dozijn kinderen; zijn opvolger zal voor haar iets moeten doen. Een candidaat, die eenige oogenblikken vóór u hier is geweest, heeft haar eene lijfrente van 400 francs aangeboden; dit is slechts weinig."

„Ik wil haar 400 gulden geven, Sire."

„Ik zal zien .... kom binnen eene maand terug," zeide de Vorst.

De aanvrager kwam op den bepaalden tijd terug.

„Het schijnt — zeide de Koning — dat de post zeer goed is; uw mededinger belooft thans 500 gulden aan de weduwe."

„Welnu, Sire! ik beloof haar 600 gulden."

„Kom nogmaals binnen eene maand terug; de wijgevigste uwer zal alsdan de plaats bekomen."

Bij het derde verhoor had de mededinger 800 gulden geboden; maar onze jongeling verklaarde, dat eene dergelijke edelmoedigheid zijnen ondergang zou veroorzaken, en dat hij van de plaats volstrekt moest afzien.

„Nogtans Sire!" voegde hij er bij, „heb ik een verzoek, namelijk om uwe beslissing nogmaals acht dagen uit te stellen."

Dit werd hem toegestaan, maar toen de Koning hem voor de vierde maal zag wederkomen, kon hij zich niet onthouden van met min of meer heftigheid tot hem te zeggen:

„Het is onnoodig mijnheer! nog langer te blijven aandringen; uw concurrent heeft niet geaarzeld een pensioen van f 1000 aan te bieden en gij zult voorzeker zooveel niet voor de weduwe doen."

„Verschooning Sire! ik doe er meer voor, ik trouw haar. Ziehier de door hare hand geschrevene toestemming."

Koning Willem vond dien trek zóó origineel, dat hij er op staanden voet de Koningin op wilde onthalen. De held van het avontuur had de eer, er zelf de bijzonderheden aan HH. MM. van te vertellen, welke er hartelijk om lachten.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.